

Dat was Pim Gras, dit is H III, NOS Jazz, Mdr. NOS Jazzgeschiedenis, deel 50.

plaat 1 Teddy Hill and his NBC Orchestra: King Porter Stomp (Jelly Roll Morton)
A/1 - 3:02 - RCA Victor LPM 10116

De band van Teddy Hill, 17 mei 1937 voor Blue Bird in New York met Jelly Roll Morton's "King Porter Stomp". Solisten: ~~XXXXXXXXXXXX~~ Russell Procope-altsaxofoon, Dickie Wells-trombone, de leider, Teddy Hill op tenor-saxofoon en een aankomende twintig jarige trompettist, Dizzy Gillespie. Tot 1940 bleef ~~de~~ ^(band) Teddy Hill ~~op~~ op de scene, toen ontbond hij zijn orkest om manager te worden van een 'after hours club', een club waar musici na hun engagement jam sessions houden. Dat was Minton's Play House in Harlem, en we zullen er t.z.t. in deze geschiedenis nog veel van horen. Op dit moment: twee stukken door een andere band die zeer geliefd was bij de dansers in de Savoy Ball Room, die van pianist Claude Hopkins.

plaat 2 Claude Hopkins and his Orchestra: Washington Squabble (Hopkins, Norman)
B/5 - 3:06 - Musidisc 30 JA 5156

"Washington Squabble" van pianist-orkestleider Claude Hopkins, omstreeks november 1935 in New York opgenomen, mogelijk als transcriptie voor radio-uitzending. In deze band bij de rietsectie o.a. de altsaxofonisten Hilton Jefferson en Edmond Hall - de laatste speelde ook klarinet en baritonsaxofoon, ~~maar~~ ^{en} was ~~met~~ ^{misschien} de klarinetsolist in dit stuk. Fred Norman, een van de twee trombonisten, Snub Moseley was de andere, zong af en toe, maar schreef vooral arrangementen. Hij deed dat o.a. voor het volgende stuk dat mogelijk ook van hemzelf is, en in elk geval niets te maken heeft met het gelijknamige werkje van Duke Ellington's altsaxofonist Johnny Hodges: "Hodge Podge".

idem Claude Hopkins and his Orchestra: Hodge Podge (PD)
A/3 - 3:17 - idem

"Hodge Podge", arrangement van trombonist Fred Norman, november 1935 gespeeld door de band van pianist Claude Hopkins in New York. Trompettist Louis Armstrong was zomer '33 naar Europa ^(daarvoor) betrokken, was ~~gescheiden~~ ^{gescheiden} van Lil Hardin, had troebelen met managers en zangeressen, zijn terugkeer naar de States was een soort vlucht. Januari 1935 is hij in Chicago waar Zilner Randolph, ook trompettist, een orkest voor hem samenstelt en de voormalige café-eigenaar Joe Glaser zijn manager wordt. Oktober '35 wordt het orkest van pianist Luis Russell de band die hem jaren lang zal begeleiden. Het repertoire is commercieel - veel zingen, vaak nog slechter materiaal dan Fats Waller, maar er zijn af en toe uitschieters. Voor Decca in New York, 18 mei 1936, Hoagy Carmichael's "Ev'ntide".

plaat 3 Louis Armstrong and his Orchestra: Ev'ntide (Hoagy Carmichael)
A/3 - 2:52 - Coral CP 1

"Ev'ntide" van Hoagy Carmichael - Louis Armstrong and his Orchestra, feitelijk de band van Luis Russell, in New York op 18 mei 1936. Uit dezelfde session een stuk dat Armstrong samen met ene Horace Gerlach maakte, en dat de titel had van zijn eerste autobiografie: "Swing that music".

idem Louis Armstrong and his Orchestra: Swing that music (Armstrong, Gerlach)
A/4 - 2:52 - idem

Louis Armstrong de hoge noten-specialist. "Swing that music", 18 mei '36. Armstrong's positie als jazztrompettist no. 1 begon rond die tijd aardig aangetast te worden door de 25 jaar oude Roy Eldridge. David Eldridge was 30 januari 1911 in Pittsburgh, Pennsylvania, geboren, ging als 6-jarige drums spelen, daarna bugel en uiteindelijk trompet. Al op zijn 16e leidde hij een eigen band die shows begeleidde, dat was dus in 1927, in '28 speelde hij bij Horace Henderson, het jaar daarop even bij Zack White, en in '29-'30 bij de legendarische Speed Webb die niet op de plaat te horen is. November '30 komt Roy Eldridge voor het eerst naar New York, speelt bij Cecil Scott, Elmer Snowden, bij Charlie Johnson in Small's Paradise in Harlem, bij Teddy Hill, en na wat toernees buiten New York in '35 ^{Wally} bij de band van die tenorsaxofonist in de Savoy Ballroom, waar hij het idool wordt van Dizzy Gillespie. Die hem later zal opvolgen in Teddy Hill's Orkest. Roy Eldridge werkt in '35-'36 bij Fletcher Henderson die in 1934 zijn band ontbonden had, maar zomer '35 een nieuwe geformeerd door zijn succes als arrangeur voor Benny Goodman. Fletcher Henderson's Orkest speelt in de Roseland Ballroom in New York, en wannneer Earl Hines ~~witex~~ een uitgebreide toernee gaat maken, in ^{het} Grand Terrace Café, Chicago. De Windy City, 27 maart 1936, Fletcher Henderson and his Orchestra voor Vocalion. In 't arrangement ~~van~~ Horace Henderson met als eerste solist de trompettist Roy Eldridge: "Christopher Columbus".

plaat 4 Fletcher Henderson and his Orchestra: Christopher Columbus ^{Choo Andy} (Berry, Razaf)
B/1 - 3:02 - CBS BPG 62004

"Christopher Columbus" met Roy Eldridge-trompet, Choo Berry-tenorsaxofoon, en Buster Bailey-klarinet. Uit dezelfde session een stuk zonder geschreven arrangement, een 'head', kortom door de musici gemaakt bij repetities. Them~~a~~ van pianist Fats Waller: "Stealin' apples".

idem Fletcher Henderson and his Orchestra: Stealin' apples (Waller, Razaf)
B/2 - 2:54 - idem

"Stealin' apples" met ^① Horace Henderson-piano, ^② Roy Eldridge-trompet, ^③ Choo Berry-tenorsaxofoon en ^④ Buster Bailey-klarinet. De Fletcher Henderson Band op 27 maart 1936 in Chicago voor Vocalion. 9 april werd voor Victor opgenomen, ~~na~~ deze aflevering sluit met "Jangled nerves" van Horace Henderson, Roy Eldridge ^(Waller) is ^{de} trompetsolist. Dit was deel 50 in de NOS Jazzgeschiedenis, MdR.

plaat 5 Fletcher Henderson & Orchestra: Jangled nerves (Horace Henderson)
B/laagst - 2:33 - RCA LPM 10013